

610. CHVÁLA

1136. (*Nápěv 601 [1117]*)

Maměnko, tatičku,
pěkná vaša chvála,
že se vám dceruška
pocitivá vydává.

Pocitivá vydává,
bere si mládence,
budú mět oba dvě
z rozmarýnu věnce.

611. PŘI ODPRAŠENÍ SE RODIČŮ

1137.

Za - zpí - val - tě ko - hůt v lu - ha - čo - vskej vě - ži; odpros sa, ne - vě - sto, o - tco - vi, ma - te - ři.

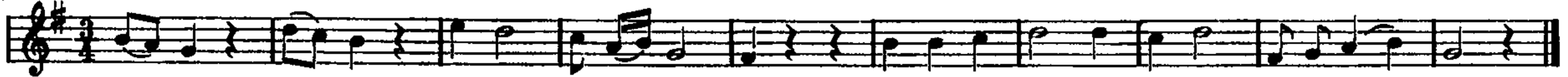
Zazpívaltě kohút
v luhačovskej veži:
Odpros sa, nevěsto,
otcovi, mateři.

Odpros sa jim, odpros,
padni na kolena:
Pro Boha vás prosím,
otče, matko milá.

612. ŽEL

1138.

Od Batelova

Stroj se, stroj se, je - nom ro - zpomeň se, né - ni to na rok, a - ni na le - ta dvě.

Stroj se, stroj se, jenom rozpomeň se,
néni to na rok, ani na leta dvě.

Je to, je to do smrti nejdelší,
hleď, můj Janičku, ze všech nejmilejší.

Až já vyjdu, ještě se podívám,
ještě-li já tam tatička uhlídám.

Uhlídala tatičkovo žito:

Teprva je mně toho slibu líto.

Až já vyjdu, ještě se podívám,
ještě-li ja tam matičku uhlídám.

Uhlídala matijčino zelí:
Teprva nynčko mé srdečko želí.

Neuhlídám, ani neuslyším,
s kejm pak se já přesmutná tu potěším!

613. ODVÁDĚNÍ NEVĚSTY

1139.

Ze Starého Jičina. Zp. I. 235. Sachar. III. 22. Erb. I. 134. Korytko III. 59

Tu - la - li se mla - den - ci, tu - la - li se mla - den - ci po tem lu - ckem ka - men - ci.

[: Tulali se mladenci :]
po tem luckem kamenci.

Tulali se, tulali,
ež se k Mlynkem dostali.

Ona mete světničku,
dcerka stavi stoličku.

Poseďte si, mladenci,
na červenej stolici.

My tu sedět nēbudem,
vezma dcerku přeč půjdēm.

Mlynkova peče kolače,
že se ji dcera vytače.

Mlynkova křiči: Kde jdětě,
kde mi mu dceru vedětě?

Aj, nēdaleko přes cestu,
vedēm k Novakům nēvěstu.

Novačka křiči: Nēch ju tam,
ona je pyšna pani k nam.

Ona nējida kaše, krup:
Jen ty, Františku, masa kup.

František křiči: Nēnēcham,
patery vrata rozsekam.

A ešče k tomu dverečka,
keryma chodi Anička.